

ESPECTACLES EN CARTELL
I PROPERES ESTRENES

22/02/17 – 02/04/17
La senyora Florentina i el seu amor Homer
Mercè Rodoreda
Sala Gran

06/04/17 – 07/05/17
A tots els que heu vingut
Marc Rosich
Sala Petita

04/05/17 – 11/06/17
Ricard III
William Shakespeare
Sala Gran

11/05/17 – 21/05/17
Collar de cranis (Variatats a la Brossa)
A partir de Joan Brossa
Sala Tallers

CAFETERIA RESTAURANT
DEL TNC

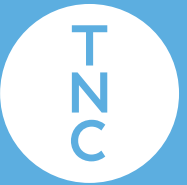
Noves tapes i *plattillos* per compartir. Per gaudir abans o després de la funció. I també els menús «Express» i «Bon vivant», sense esperes amb reserva prèvia abans de la funció.
Reserves: 933 065 729.

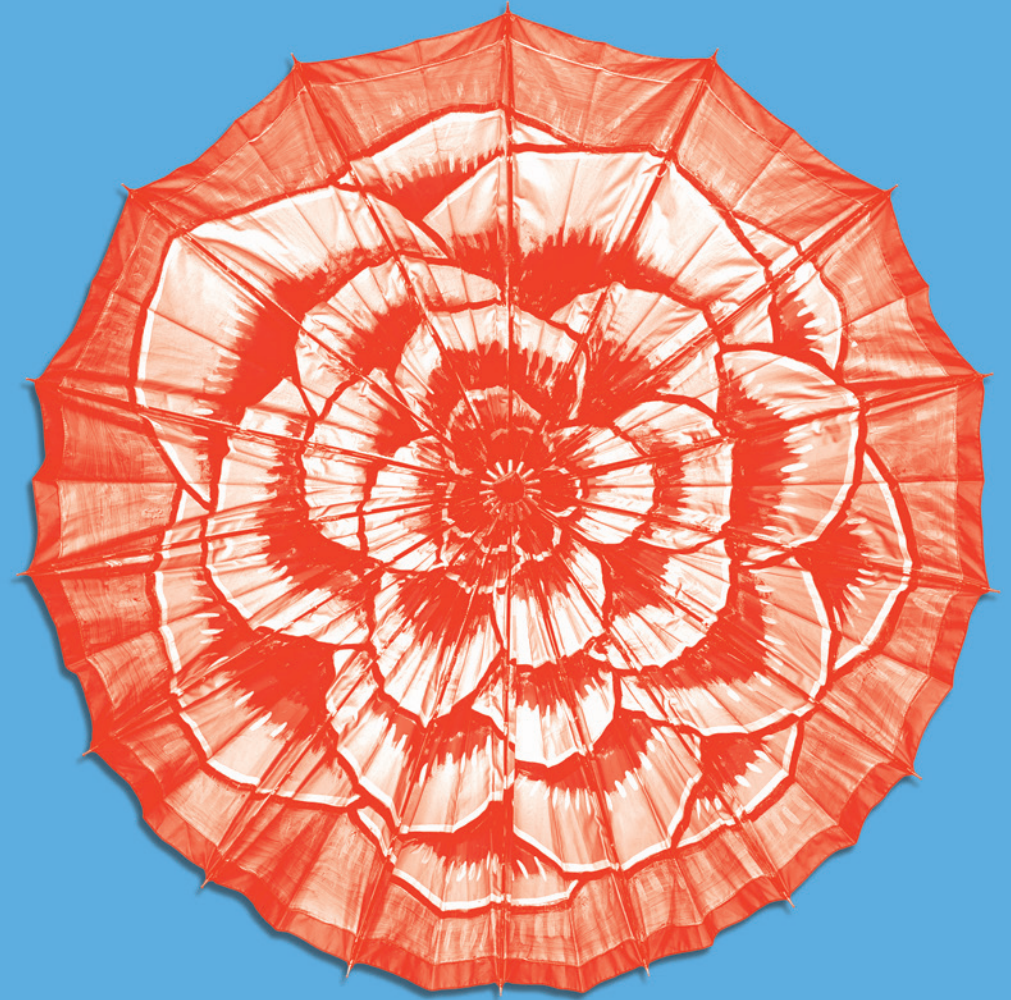
Foto: David Ruano
Disseny: Forma
DL B 4386-2017

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

ZAQUIZAMÍ *de Cia. Roberto G. Alonso*

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

 Obra Social "la Caixa"

 Sabadell
Fundació

 FUNDACION
ACS

Benefactors

 Agrolimen^{TM}

 Coca-Cola

 Gramona

Col·laboradors

 RED
ELÉCTRICA
DE ESPAÑA

 SOLAN
DE CABRAS

 LACOSTE

 abertis

 Catalunya
DENOMINACIÓ D'ORIGEN

 COMSA
CORPORACIÓN

 Port de Barcelona

 MARC MARTÍ

 serunion

 STEREO 3 RENT
Edificaments i serveis audiovisuals

 ESTEVE

 CANDELAS

 el Periódico

 Nestlé
CAJA ROJA

 EL PUNT AVUI

 MONTIBELLO
EXPERIENCE BEAUTY

 a
BIRLCA

 RAC1

18/03/17
— 09/04/17

Sala Tallers

Durada
1 hora

+4 anys

#zaquizamí
#TNCdetothom

Roberto G. Alonso,
director

Direcció i coreografia
Roberto G. Alonso

Producció executiva
i assessorament
pedagògic
Joan Solé

Residència tècnica
Teatre La Massa
(Vilassar de Dalt)

Escenografia
Roberto G. Alonso
i **Tony Murchland**

Producció
Companyia Roberto
G. Alonso

Amb el suport de
Generalitat
de Catalunya
(Departament de
Cultura) i Ajuntament
de Barcelona

Il·luminació
Tony Murchland

Col·laboració
Teatre de Salt,
LaSala (Sabadell)

Intèrprets
Anita Àstrid
Borja Fernández
Laura Marsal

Atrezzo i vestuari
Roberto G. Alonso
i **Víctor Peralta**

Espai sonor
Carles Cors

Vivim en una societat consumista, condicionada i influïda pels mitjans de comunicació i les xarxes socials, que ens convida a tots a ser macos, ben plantats i tallats per un patró determinat. Quan algú se surt d'aquest patró, l'arracona, el margina, intenta tancar la seva diferència perquè no sobresurti de la norma. Tendim a homogeneïtzar sense adonar-nos que la diferència, la singularitat, és un valor *per se*. Sortir-se de la norma, i no parlo de transgredir les normes, sinó de no ser «normal» (clar que caldria definir què és i què no és normal), és allò veritablement interessant. No seria meravellós que les diferències o defectes es convertissin en virtuts i que ens fessin acostar-nos a la resta? Doncs aquest espectacle va d'això, de superar les pors, de fer de la diferència una qualitat, del *desacomplexament*, de l'esperit de superació, de l'autoconfiança, de la companyonia, de l'orgull com a motor i de les segones oportunitats.

Amb una mica d'il·lusió, d'esforç, d'imaginació i potser de màgia, tot és possible! Al nostre zaquizamí també. Així veiem com els personatges d'aquell llibre que tant ens agradava de petits han canviat el seu destí, i per fi la ballarina coixa, amb l'ajuda del saltimbanqui maldestre, pot pujar sobre les puntes i ballar, o la funàmbula cega pot creuar el cable sense por. També hi poden aparèixer els protagonistes de la nostra pel·lícula preferida, el goril·la Rick i la mussol Ilsa, per viure el seu gran amor per sobre de tots els entrebancs. No ens hauria de sorprendre, doncs, veure com unes nines capritxoses i presumides s'han escapat de la seva caseta i ens ho han desendreçat tot més del compte, ni que uns cocodrils de peluix s'embriaguin de jazz i muntin una festa o que el paraigües de l'avi de sobte converteixi la pluja en primavera. El nostre zaquizamí, el de la nostra història, és al fons del passadís. Té tres prestatges mal posats, una porta amb pany i clau i un endoll que no funciona. Cada cop que s'apaga el llum s'hi fa una festa i els seus habitants, els que no es veuen però hi són, comencen a viure, a jugar i a somiar quan pensen que no els senten. Pssst... No feu soroll, que no sàpiguen que ho sabeu!